

20. april 1944 gikk jeg på Sandviken skole i 7.klasse. Undervisningen startet kl 0830, og vi skulle ha tysk muntlig. Undervisningen var så vidt kommet i gang da vi merket en voldsom skjelving i skolebygget. Alle sammen så vi ut vinduene og lurte på hva dette var. I samme øyeblikk mørknet det utenfor og plutselig blåste alle vinduene inn. Jeg rakk så vidt å holde hendene for øynene (heldigvis) og fikk en del glassbiter i hendene og en i overleppen. Det begynte å blø, men vi ble sittende på plassene våre da ingen visste hva som hadde skjedd. Det hadde jo ikke vært noen flyalarm. Plutselig gikk døren til naboklassen opp med et brak og 7.klassen med jenter stormet hylende og skrikende inn til oss og videre ut i gangen. Læreren ba oss da om å gå til tilfluktsrommet, men der var vi bare et øyeblikk da rommet var overfylt med barn og voksne. En del blødde fra sår og noen var ganske hysterisk. Vi gikk tilbake til klasserommet, og etter en stund kom læreren og sa at vi kunne ta bøkene med oss og gå hjem.

Jeg bodde i Skuteviken og pleide å gå rundt Rothaugen. Da jeg begynte å gå så jeg at det kom masse svart røyk fra Sjøgaten, så jeg snudde for å gå over Ladegården og hjem. Da traff jeg

noen fra Skuteviken som sa at jeg ikke måtte gå ned der, da det ble sagt at det var fare for flere eksplosjoner. Tyskerne hadde etter sigende et stort lager av eksplosiver i en tunnel under Sverresborg. Jeg snudde og fulgte strømmen oppover fjellsiden hvor man gikk uten mål og mening. Da jeg var kommet opp i Fjellveien, snudde jeg meg tilfeldig og fikk øye på min mor og minste bror sammen med min søster og hennes sønn.

Gjensynsgleden var stor på begge sider. Den øvrige familie var i arbeid rundt om i byen. Vi fortsatte oppover i Skredderdalen hvor vi ble værende utover ettermiddagen. Da fant min

mor ut at vi skulle ta oss utover i Helleveien og forsøke å få oss husly hos noen kjente i Solbakken. Som sagt så gjort, og vi ble tatt i mot med åpne armer og fikk stelt oss. Vi fikk også tilbud om å overnatte til neste dag. Vi fikk også gitt beskjed til min far om at alt var vel.

Mot Festningskaien fra Fjellveien.
Foto: ukjent. BBA-1181, Va:5.

Dagen etter reiste vi tilbake til Skuteviken, som på grunn av fare for tyveri fra tomme hus og leiligheter, var stengt for uvedkommende. Huset vi bodde i sto, men hadde som de andre husene i Skuteviken fått en del skader. Flesteparten av vindusrutene var knust, skorsteinspipen falt ned sammen med en del pannestein og en takluke av jern. Vi fant en takluke i smauet mellom naboen og oss og trodde den var vår, men det var det ikke. Den vi fant var mindre, men den fikk gjøre nytten. Vår egen luke fant vi aldri igjen.

Den første dagen gikk med til å rydde leiligheten og midlertidig tetting an vinduer med plater, laken med mer. Vindusglass fikk vi tildelt etter noen dager, men måtte selv sørge for å få dem på plass.

Den nærmeste familien kom helskinnet fra ulykken (stort sett), men en fetter av min far jobbet hos Friele i Sundstgt. omkom der.

Jeg var på den tiden ansatt som løpergutt hos Krage, og den 22. april var jeg på jobb. Det meste normaliserte seg ganske fort.

Sandviken skole var stengt resten av skoleåret, så vi ble bare innkalt til å møte da skolen startet til høsten hvor vi fikk tildelt avgangsvitnemål.

Mvh Reidar Johannessen